

SUD 5 Sant Eloi Ixent: mentides, bancs i interessos especulatius

Un dels punts del Ple del dia 2 de març va ser la proposta d'aprovació del pla parcial del POUM del 2005 anomenat *SUD 5*. El projecte per desenvolupar aquest sector havia estat aprovat en un Ple anterior, però no va tenir l'èxit que els seus impulsors esperaven obtenir, ja que fruit de la denúncia d'una part dels veïns afectats, el 2012 fou tombat pel TSJC per la seva inviabilitat econòmica i manca d'adequació al POUM inicial.

Ara veiem que aquest sector es vol desenvolupar sigui com sigui. La proposta actual és la divisió del sector en dos subsectors. El primer és una mena d'illa-reserva de les zones ja edificades i habitades, i el segon inclou els terrenys propietat de particulars i els de les entitats bancàries. El que ara proposen aquestes entitats és desenvolupar només aquest segon subsector. Però preguntem-nos quines són aquestes entitats bancàries, a qui interessa impulsar aquest projecte i amb quina finalitat.

Cal tenir en compte que no són els veïns ni els petits propietaris els que han proposat el projecte d'urbanització, sinó aquells que van adquirir la major part dels terrenys del sector durant l'època de la bombolla immobiliària: BBVA i Banc Popular, a través de les immobiliàries Anida i Canvives, respectivament. Aquestes van utilitzar la seva representació majoritària a la Junta de Compensació de Propietaris i es beneficiaren del cobrament de les quotes urbanístiques per gestionar i elaborar un projecte impossible i inviable. Són aquestes immobiliàries les que tenen un interès més viu en l'aprovació d'aquest pla parcial, per tal que els seus terrenys no perdin valor, tot i que la seva intenció de desenvolupar la zona i activar-la econòmicament és completament nul·la, i el seu únic objectiu és especular.

Casualment, ara que han passat cinc anys des de l'aprovació al Ple del primer projecte sense que aquest s'hagi desenvolupat i els terrenys, per tant, tornaven a ser catalogats com a rústics, en aquest últim Ple es va aprovar aquest nou projecte, el qual suposarà que els terrenys d'aquest sector tornin a ser qualificats com a urbans, i els veïns i propietaris veuran de nou com puja la seva quota de l'IBI (per cert, aquesta informació la va haver de puntualitzar el secretari municipal al Ple ja que el regidor d'Urbanisme i la senyora alcaldessa ho van negar alegrement).

Però el més greu de tot plegat és que a la comissió d'Urbanisme, dos dies abans del Ple de l'Ajuntament, se'ns va presentar aquesta proposta de desenvolupament com una oportunitat per Tàrraga, i es va comunicar a tots els grups del consistori que tots els veïns hi estaven d'acord. Poc després vam saber que als veïns no se'ls havia convocat a cap reunió, i que ni tan sols havien rebut cap comunicat que els informés de la nova situació.

Amb l'excusa del bé comú i l'interès general l'equip de govern ens pretén fer combregar amb rodes de molí disfressant i amagant l'especulació immobiliària que estan exercint aquests bancs. No hi ha hagut prou edificis inacabats, naus industrials buides i famílies i empreses embargades?

L'equip de govern argumenta que tot és molt legal i que els interessos de tothom són legítims. Pilotada endavant, i tal dia farà un any. Nosaltres creiem que és inacceptable equiparar la legitimitat dels interessos especulatius bancaris amb els dels petits propietaris particulars. Utilitzar la confusió terminològica entre allò que és legal i allò que és legítim és una argúcia massa recurrent de l'estratègia de l'equip de govern.

Finalment, PSC i CiU (equip de govern) i ERC van votar a favor de l'aprovació del pla parcial. La CUP vam votar-hi en contra i el Comú de Tàrraga, després de sentir el nostre discurs, va decidir canviar el sentit del vot i també va votar-hi en contra.

CUP Tàrraga (Article publicat a la revista Nova Tàrraga, 30 de març de 2017)